

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996 Julkaistu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1996 N:o 1045—1054

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1045	Laki kalastuslain muuttamisesta.....	3097
1046	Laki maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain muuttamisesta.....	3100
1047	Laki vuosilomalain 6 §:n muuttamisesta.....	3101
1048	Laki palkkaturvalain 12 §:n muuttamisesta.....	3102
1049	Laki merimiesten palkkaturvalain 12 §:n muuttamisesta.....	3103
1050	Asetus ammatillisen peruskoulutuksen koulutusaloista.....	3104
1051	Asetus vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta annetun asetuksen muuttamisesta.....	3106
1052	Asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta.....	3110
1053	Asetus työehtosopimuslaissa tarkoitettujen hyvityssakkojen enimmäismäärien tarkistamisesta.....	3111
1054	Asetus valtion asuntorahastosta annetun asetuksen 1 ja 15 §:n muuttamisesta.....	3112

N:o 1045

Laki

kalastuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetun kalastuslain (286/82) 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 ja 2 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12, 39, 88 ja 89 § sekä 107 §:n 7 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 1 ja 2 momentti, 11 §:n 1 momentti sekä 88 ja 89 § 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1355/93), sekä

lisätään 11 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, sekä lakiin uusi 89 a § seuraavasti:

7 §

Yleisellä vesialueella järvestä on jokaisella järveen ulottuvassa kunnassa muutoin kuin tilapäisesti asuvalle oikeus harjoittaa koukukalastusta.

8 §

Sen lisäksi, mitä 6 §:n 1 momentissa ja 7 §:n 1 momentissa säädetään kalastamisesta yleisellä vesialueella, on jokaisella oikeus muullakin vesialueella harjoittaa onkimista ja pilkkimistä sekä yhdellä vavalla, kelalla ja

vieheellä viehekalastusta, kuitenkin vetouistelua lisäksi yhdellä painovieheellä tai syvääjällä, lukuun ottamatta lohi- ja siikapiitoisten vesistöjen koski- ja virtapaikkoja sekä niitä vesialueita, joilla kalastaminen on muun säännöksen nojalla kielletty. Onginta-, pilkinta- ja viehekalastuskilpailuja sekä muita vastaavia järjestettyjä tilaisuuksia varten on saatava myös kalastusoikeuden haltijan lupa.

Kunnassa muutoin kuin tilapäisesti asuva henkilö saa harjoittaa muikun, kuoreen, silakan ja kilohailin pyyntiä verkolla meressä

LA 4/1995
MmVM 9/1996
SuVM 1/1996
EK 20/1996

myös yleiseen vesialueeseen kuulumattomalla, kunnassa olevalla vesialueella, joka sijaitsee ulkosaaristossa tai aavaa selkää vastassa. Milloin tällainen vesialue on kylänrajan sisäpuolella, kylässä muutoin kuin tilapäisesti asuva henkilö saa harjoittaa siellä myös koukkukalastusta, ei kuitenkaan pitkällä siimalla.

10 §

Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua kalastusta ei saa harjoittaa eikä 9 §:n 1 momentissa tarkoitettuja lupia myöntää siten, että vesialueen omistajan, vuokramiehen tai sanotulla alueella kalastusta ammattimaisesti harjoittavan mahdollisuus kalastusoikeutensa hyväksikäyttämiseen kohtuuttomasti vaikeutuu.

11 §

Jos 1 §:ssä mainitut tavoitteet tai erityiset syyt vaativat, on maaseutuelinkeinopiirillä vesialueen omistajan tai kalastusalueen pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan oikeus määrättyllä alueella rajoittaa 8 §:ssä tarkoitettua onkimista ja pilkkimistä tai 9 §:ssä tarkoitettujen lupien myöntämistä taikka kieltää ne määräajaksi.

Vesialueella, jolla tavanomaista tehokkaamman kalakannan hoidon tulosten turvaaminen, petokalojen tärkeiden kutualueiden suojeleminen tai liiallisen häirinnän estäminen taikka merilintujen pesimisen turvaaminen pesimäaikana sitä edellyttää, maaseutuelinkeinopiirin on kiellettävä 8 §:ssä tarkoitettu viehekalastus. Kielto annetaan vesialueen omistajan tai kalastusalueen tai vuokramiehen, ammattikalastajan, alueellisen ympäristökeskuksen tai sen, jonka etua asia koskee, hakemuksesta taikka maaseutuelinkeinopiirin omasta aloitteesta, ja kielletty alue voi olla kokonaisuudessaan enintään 25 prosenttia kalastusalueen vesipinta-alasta.

12 §

Valtion yksityiset kalastukset pysytetään valtiolla siellä, missä ne vanhastaan ovat olleet ja edelleen ovat sen hallinnassa. Tarkempia säännöksiä niiden käytöstä samoin kuin valtiolle kuuluvan kalastusoikeuden käyttämisestä ja kalastuksen harjoittamisesta

valtion omistamilla vesialueilla annetaan asetuksella, jolloin ammattikalastajien ja paikallisen väestön etu on ensi sijassa otettava huomioon. Mitä tämän lain 8 §:n 1 momentissa on säädetty, sovelletaan kuitenkin myös valtion omistamilla vesialueilla.

39 §

Kalastusta harjoitettaessa on vältettävä kaikkea sellaista, joka voi aiheuttaa rannan omistajalle tai haltijalle tarpeettomasti haittaa tai häiriötä. Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua onkimista, pilkkimistä ja viehekalastusta ei saa ilman erityistä oikeutta harjoittaa viittäkymmentä metriä lähempänä selvällä merkillä varustettua, pyynnissä olevaa kiinteää tai verkkopyydystä eikä niin lähellä toisen asuttua rantaa, laituria, uimarantaa, jäätietä tai muuta niihin verrattavaa aluetta, että siitä aiheutuisi edellä tarkoitettu seuraus. Tässä laissa tarkoitettua onkimista, pilkkimistä ja viehekalastusta harjoitettaessa on vältettävä aiheuttamasta haittaa tai häiriötä vesialueella harjoitettavalle muulle kalastukselle.

88 §

Jokaisen kalan tai ravun pyyntiä harjoittavan henkilön tulee suorittaa valtiolle kalastuksenhoitomaksu. Kalastuksenhoitomaksu on 80 markkaa kalenterivuodelta tai 20 markkaa kultakin enintään seitsemän vuorokauden kalastusjaksolta. Kalastuksenhoitomaksua ei kuitenkaan peritä alle 18-vuotiaalta eikä 65 vuotta täyttäneeltä eikä henkilöltä, joka harjoittaa onkimista tai pilkkimistä. Onkimisena pidetään sellaista kalastusta, jota harjoitetaan vavalla ilman heittokalastukseen soveltuvaa kelaa ja jossa vapa tai siima on onkijan kädessä tai käden ulottuvilla eikä vieheenä ole pilkki, uistin, perho tai muu keinotekoinen laite. Pilkkimisena pidetään kalastusta siimaan kiinnitetyllä pystysuunnassa liikuteltavalla pilkillä, siimaa kädessä pitäen tai lyhyehköä heittokalastukseen soveltumatonta vapaa käyttäen.

Jokaisen 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua viehekalastusta harjoittavan henkilön on suoritettava valtiolle vuosittain viehekalastusmaksu. Viehekalastusmaksu on 150 markkaa kalenterivuodelta tai 35 markkaa seitsemän vuorokauden kalastusjaksolta kunkin sellaisen läänin osalta, jonka alueella henkilö harjoittaa sanottua viehekalastusta. Viehekalas-

tusmaksua ei kuitenkaan peritä alle 18-vuotiaalta eikä 65 vuotta täyttäneeltä henkilöltä eikä myöskään viehekalastuksesta, jota harjoitetaan yleisellä vesialueella.

Maa- ja metsätalousministeriö perii tässä pykälässä tarkoitetut maksut elinkustannuksien nousua vastaavasti tarkistettuina. Tarkistus tehdään täysin kymmenin markoin.

89 §

Todistus kalastuksenhoitomaksun ja viehekalastusmaksun maksamisesta on pidettävä mukana kalastusta harjoitettaessa sekä vaa-dittaessa näytettävä vesialueen omistajalle tai kalastusoikeuden haltijalle tai sille, jonka tehtävänä on valvoa kysymyksessä olevalla alueella kalastuksesta annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

89 a §

Viehekalastusmaksuina kertyneet varat jaetaan, valtiolle maksun kannosta ja varojen jakamisesta aiheutuneilla kuluilla vähennettynä, kalenterivuositain jälkikäteen kalavesien omistajille korvauksena heidän omistamiensa kalavesien käyttämisestä viehekalastukseen.

Jos vesialueen omistajalle 1 momentin mukaan tuleva määrä olisi enintään 200 markkaa, varoja ei jaeta omistajalle, vaan asianomaiselle kalastusalueelle.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut korvaukset myöntää maa- ja metsätalousministeriön määräämissä rajoissa asianomainen maaseu-

tuelinkeinopiiri. Kalastusalueita voidaan käyttää apuna jaettaessa varoja vesialueen omistajalle.

Varojen jaossa on otettava huomioon vesialueeseen kohdistuva viehekalastusrasitus.

107 §

Joka

7) harjoittaa kalan tai ravun pyyntiä, vaikka hän ei ole suorittanut valtiolle säädettyä kalastuksenhoitomaksua tai viehekalastusmaksua taikka hänellä ei ole mukana tositetta suorittamastaan kalastuksenhoitomaksusta tai viehekalastusmaksusta eikä hän voi sitä esittää seitsemän vuorokauden kuluessa; taikka

on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *kalastusrikkomuksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanemiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Lain voimaan tullessa voimassa olevat kalastuslain 11 §:n nojalla määrätty onginta- ja pilkintäkiellot koskevat myös tämän lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua viehekalastusta.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1046

Laki**maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään maatilatalouden kehittämisrahastosta 16 päivänä joulukuuta 1966 annettuun lakiin (657/66) uusi 2 b § sekä 3 §:ään, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1307/94), uusi 5 momentti seuraavasti:

2 b §

Asianomainen ministeriö asettaa vuosittain rahaston hallintoa ja tilejä tarkastamaan kaksi tilintarkastajaa, joista toisen tulee olla julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajan tutkinnon suorittanut henkilö tai Keskuskaupakamarin hyväksymä tilintarkastaja ja toisen valtiontalouden tarkastusviraston nimeämä henkilö.

3 §

Valtioneuvosto voi vastikkeetta luovuttaa maatilatalouden kehittämisrahaston varoilla hankittua maaomaisuutta vesialueet mukaan lukien Metsähallitukselle osaksi luonnon-

suojeluohjelmien toteuttamista tai muille valtion viranomaisille tutkimustarkoituksiin. Valtioneuvosto määrää ehdot, joilla luovutus tapahtuu. Luovutuksensaaja ei ole velvollinen suorittamaan varainsiirto- tai lahjaveroa tässä momentissa tarkoitettusta luovutuksesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tämän lain 2 b §:n säännöksiä sovelletaan vuoden 1996 lopussa päättyvään tilikauteen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin lain täytäntöönpanemiseksi.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1047

Laki
vuosilomalain 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä maaliskuuta 1973 annetun vuosilomalain (272/73) 6 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa laissa (530/91), seuraavasti:

6 §

Työsuhteen jatkuminen

Työsuhteen ei katsota myöskään keskeytyneen, jos työntekijä on välittömästi siirtynyt sellaisen yrityksen palvelukseen, jossa omistuksen, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella on määräysvalta:

- 1) aikaisemmalla työnantajalla;
- 2) sellaisella henkilöllä, joka on tai sel-

laisilla henkilöillä, jotka ovat aikaisempaan työnantajaan takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain (758/91) 3 §:ssä tarkoitettussa läheisyysuhteessa; tai

3) edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä yhdessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

HE 191/1996
TyVM 16/1996
EV 195/1996

N:o 1048

Laki
palkkaturvalain 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä elokuuta 1973 annetun palkkaturvalain (649/73) 12 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 25 päivänä toukokuuta 1984 annetussa laissa (403/84), seuraavasti:

12 §

Työntekijältä, jolle on maksettu palkkaturvaa, voi työvoimapiirin toimisto erityisestä syystä evätä oikeuden saada palkkaturvaa samaan työnantajaan kohdistuvasta saatavasta, jos saatava perustuu työhön, joka on tehty kolmen vuoden kuluessa edellisestä palkkaturvan maksamista koskevasta päätöksestä. Samana työnantajana pidetään myös yritystä, jossa omistuksen, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella on määräysvalta:

- 1) aikaisemmalla työnantajalla;

- 2) sellaisella henkilöllä, joka on tai sellaisilla henkilöillä, jotka ovat aikaisempaan työnantajaan takaisinsaannista konkursipesään annetun lain (758/91) 3 §:ssä tarkoitetussa läheisyysuhteessa; tai

- 3) edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä yhdessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1997.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1049

Laki**merimiesten palkkaturvalain 12 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 1979 annetun merimiesten palkkaturvalain (927/79) 12 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 24 päivänä marraskuuta 1995 annetussa laissa (1310/95), seuraavasti:

12 §

Työntekijältä, jolle on maksettu palkkaturvaa, voi työvoimapiirin toimisto erityisesti syystä evätä oikeuden saada palkkaturvaa samaan työnantajaan kohdistuvasta saatavasta, jos saatava perustuu työhön, joka on tehty kolmen vuoden kuluessa edellisestä palkkaturvan maksamista koskevasta päätöksestä. Samana työnantajana pidetään myös yritystä, jossa omistuksen, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella on määräysvalta:

1) aikaisemmalla työnantajalla;

2) sellaisella henkilöllä, joka on tai sellaisilla henkilöillä, jotka ovat aikaisempaan työnantajaan takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain (758/91) 3 §:ssä tarkoitettussa läheisyysuhteessa; tai

3) edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä yhdessä.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 1997.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

HE 191/1996
 TyVM 16/1996
 EV 195/1996

N:o 1050

Asetus**ammattillisen peruskoulutuksen koulutusaloista**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Opetusministerin esittelystä säädetään ammatillisista oppilaitoksista 10 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lain (487/1987) 18 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa laissa (307/1994):

1 §

Ammatillisista oppilaitoksista annetun lain (487/1987) 6 §:n 1 momentissa tarkoitetut koulutusalat ovat:

- 1) luonnonvara-ala;
- 2) tekniikka ja liikenne;
- 3) hallinto ja kauppa;
- 4) matkailu-, ravitsemis- ja talousala;
- 5) sosiaali- ja terveysala;
- 6) kulttuuriala; sekä
- 7) vapaa-aika ja liikunta-ala.

2 §

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tällä asetuksella kumotaan:

- 1) ammattioppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (491/1987) 3, 4 ja 42 §;
- 2) hotelli- ja ravintolaoppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (492/1987) 3, 4 ja 41 §;
- 3) kauppaoppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (493/1987) 3, 4 ja 40 §;
- 4) koti- ja laitostalousoppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (494/1987) 3, 4 ja 42 §;

5) käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 (495/1987) annetun asetuksen 3, 4 ja 42 §;

6) maatalousalan oppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (496/1987) 3, 4 ja 42 §;

7) merenkulkuoppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (497/1987) 3, 3 a ja 41 §;

8) metsä- ja puutalousoppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (498/1987) 3, 3 a ja 41 §;

9) sosiaalialan oppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (499/1987) 3, 4 ja 39 §;

10) taide- ja viestintäkulttuurioppilaitoksista 17 päivänä helmikuuta 1989 annetun asetuksen (147/1989) 3, 4 ja 40 §;

11) teknillisistä oppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (500/1987) 3, 4 ja 40 §;

12) terveydenhuolto-oppilaitoksista 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun asetuksen (501/1987) 3, 4 ja 40 §; sekä

13) opetusministeriön hallinnonalan koulutuksen ja korkeakouluissa harjoitettavan tutkimuksen kehittämissuunnitelmasta 25 päivänä tammikuuta 1991 annetun asetuksen

(165/1991) 4 §:n 2 ja 3 momentti niihin daan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttä-
myöhemmin tehtyine muutoksineen. miin toimenpiteisiin.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voi-

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 1051

Asetus**vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Liikenneministerin esittelystä

kumotaan vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta 19 päivänä huhtikuuta 1991 annetun asetuksen (724/1991) 16 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 12/1993,

muutetaan 1 §, 2 §:n 2 momentti, 3, 5—8 ja 10 §, 11 §:n 1 momentti sekä 13 ja 18 §, sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi mainitussa asetuksessa 12/1993 ja asetuksessa 497/1994, 3 ja 7 § mainituissa asetuksissa 12/1993 ja 497/1994, 5 § osaksi asetuksessa 1601/1995, 6 § osaksi mainitussa asetuksessa 12/1993, 8 ja 10 § mainitussa asetuksessa 497/1994, 11 §:n 1 momentti mainitussa asetuksessa 12/1993 sekä 18 § osaksi mainitussa asetuksessa 12/1993, sekä

lisätään asetukseen uusi 3 a, 3 b sekä 6 a § seuraavasti:

1 §

Ajolupavaatimus

Vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (719/1994) 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia aineita tiellä kuljettavan ajoneuvon kuljettajalla tulee olla vaarallisten aineiden kuljettamiseen oikeuttava todistus (*ADR-ajolupa*), jos hän kuljettaa:

1) vaarallisia aineita ajoneuvon kiinteässä tai irrotettavassa säiliössä, monisäiliöajoneuvossa, jonka säiliöiden kokonaistilavuus on suurempi kuin 1 m³, tai säiliökontissa, joka kuljetusyksikköä kohti on yksittäistilavuudeltaan yli 3 m³;

2) muita vaarallisia aineita kuin räjähteitä ja radioaktiivisia aineita vaarallisten aineiden kuljettamisesta tiellä annetun liikenneministeriön päätöksen (147/1992) liitteen B reunanumerossa 10 011 tarkoitettuja määriä (*vapaaraja*) suurempia määriä ajoneuvossa, jonka suurin sallittu kokonaismassa ylittää 3,5 tonnia;

3) räjähteitä vapaarajaa suurempia määriä

riippumatta ajoneuvon suurimmasta sallitusta kokonaismassasta; tai

4) asianomaisen ministeriön päätöksessä tarkemmin määriteltäviä radioaktiivisia aineita vapaarajaa suurempia määriä riippumatta ajoneuvon suurimmasta sallitusta kokonaismassasta.

Ajoneuvolla tässä asetuksessa tarkoitetaan kaikkia tieliikenteeseen tarkoitettuja, valmiita tai keskeneräisiä, vähintään nelipyöräisiä moottoriajoneuvoja, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 25 km/h, sekä niiden perävaunuja, lukuun ottamatta kiskoilla kulkevia ajoneuvoja, maatalous- ja metsätraktoreita sekä kaikkia liikkuvia koneita.

Edellä 1 momentista poiketen ADR-ajolupaa ei kuitenkaan tarvita asianomaisen ministeriön tarkemmin määrittämiin vähäisiin kuljetuksiin.

Puolustusvoimien valvonnassa tapahtuvissa vaarallisten aineiden kuljetuksissa vaadittavasta ajoluvasta antaa määräykset puolustusasioissa toimivaltainen ministeriö.

Suomi tunnustaa vaarallisten tavaroiden

kansainvälisistä tiekuljetuksista tehtyyn eurooppalaiseen sopimukseen (SopS 23/1979) liittyneiden muiden valtioiden ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden asianmukaisesti myöntämät ajoluvat.

Ajo-oikeudesta säädetään tieliikennelain (267/1981) 5 luvussa ja ajokorttiasetuksessa (845/1990).

2 §

Koulutuksen tarkoitus ja sisältö

Koulutus jakaantuu peruskurssiin, säiliökurssiin, täydennyskurssiin sekä radioaktiivisia aineita koskevaan tiedostavaan koulutukseen. Koulutuksen tarkemmasta kurssi- jaosta sekä kurssien sisällöstä ja pituudesta antaa määräykset asianomainen ministeriö.

3 §

Koulutuksen antajat

Ajolupaan tähtäävää koulutusta saavat antaa vain ajoneuvohallintokeskuksen hyväksymät yhteisöt. Ajoneuvohallintokeskus myöntää kirjallisesta hakemuksesta luvan, jos hakijalla katsotaan olevan edellytykset koulutuksen antamiseen.

Ajoneuvohallintokeskus hyväksyy koulutuksen antajan koulutuksesta vastaavan johtajan. Lisäksi koulutuksen antajalla tulee olla asianomaisen ministeriön määräysten mukainen yksityiskohtainen koulutusohjelma, toiminnan laajuuteen katsoen riittävä ja ammattitaitoinen opetushenkilöstö, tarkoituksenmukaiset toimitilat sekä tarvittavat opetusmateriaalit ja -välineet.

Asianomainen ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä lupahakemuksesta ja luvan myöntämisen ehdoista.

3 a §

Koulutuksen järjestäminen

Koulutuksen antajan tulee varmistaa, että kouluttajilla on hyvät tiedot vaarallisten aineiden kuljetusta koskevista säännöksistä ja määräyksistä sekä koulutusvaatimuksissa tapahtuvasta kehityksestä.

Koulutus tulee järjestää lupahakemuksen ja -päätöksen mukaisesti. Jos koulutuksessa aiotaan poiketa lupahakemuksessa esitetystä koulutusohjelmasta tai muista hakemuksessa

esitetystä keskeisistä seikoista, on muutokseen saatava ajoneuvohallintokeskuksen suostumus.

3 b §

Koulutuksen valvonta

Ajolupakoulutuksen valvojalla on oikeus olla seuraamassa kurseilla tapahtuvaa opetusta.

Koulutuksen valvojan on ilmoitettava ajoneuvohallintokeskukselle koulutuksessa ha- vaitsemistaan puutteista.

Ajoneuvohallintokeskus antaa tarvittaessa ohjeet koulutuksen valvonnasta.

5 §

Ajolupakokeeseen pääsemisen edellytykset

Ajolupakokeeseen pääsemisen edellytyksenä on, että hakija on osallistunut vaarallisten aineiden kuljettajien koulutukseen.

Asianomainen ministeriö voi tarvittaessa määrätä, että vaarallisiin aineisiin liittyvä muu kuin tämän asetuksen mukainen koulutus voidaan hyväksyä korvaaman ministeriön tarkemmin määräämää osaa koulutuksesta.

6 §

Ajolupakoe

Ajolupakoe suoritetaan sen ajolupakokeen vastaanottajan toimialueella, jonka toimialueella henkilö on osallistunut koulutukseen tai jonka toimialueella on hänen kotipaikkansa, jollei ajoneuvohallintokeskus toisin määrää. Koe voidaan suorittaa myös ajolupakoulutuksen valvojan hyväksymän koulutusluvan haltijan valvonnassa.

Kokeessa tutkittavan on osoitettava, että hän omaa vaarallisia aineita kuljettavien ajoneuvojen kuljettajan ammatissa vaadittavat tiedot ja taidot niistä kuljetuksista ja aineista, joita koskevaan koulutukseen hän on koetta varten osallistunut.

Henkilö, joka on hylätty kokeessa, saa osallistua kokeeseen uudelleen aikaisintaan seitsemän vuorokauden kuluttua hylätystä kokeesta.

Asianomainen ministeriö antaa tarkempia määräyksiä eri kurseihin perustuvista ajolupakokeista. Ajoneuvohallintokeskus laatii luettelon kokeissa käytettävistä kysymyksistä

ja se voi antaa ohjeita ministeriön määräysten soveltamisesta.

6 a §

Ajolupakokeiden valvonta

Ajoneuvohallintokeskus valvoo ajolupakokeiden järjestämistä ja sen valtuuttamalla henkilöllä on oikeus olla läsnä koetilaisuudessa.

7 §

Ajoluvan myöntäminen ja raukeaminen

Ajolupaa tai sen muuttamista haetaan kirjallisesti siltä ajolupakoulutuksen valvojalta, jonka toimialueella koulutus on saatu tai jonka alueella on hakijan kotipaikka.

Ajolupa myönnetään hakijalle, joka on enintään kuusi kuukautta aikaisemmin hyväksyttävästi suorittanut ajolupakokeen ja jolla on auton ajo-oikeus. Jos ajolupakoe on suoritettu ammatillisessa oppilaitoksessa kuljettajan ammattiopetuksen yhteydessä, auton ajo-oikeutta edellytetään kuitenkin vasta ajolupaa luovutettaessa.

ADR-ajolupa myönnetään olemaan voimassa enintään viisi vuotta myöntämispäivämäärästä tai viimeisestä uudistamispäivämäärästä.

Ajolupa raukeaa ja ajolupakoulutuksen valvoja voi hävittää myöntämänsä ajoluvan, jos ajolupaa ei ole noudettu vuoden kuluessa ajoluvan hakemisesta. Ajoluvan raukeamisen jälkeen ajoluvan hakijan on esitettävä uudestaan selvitys ajoluvan myöntämisen edellytysten olemassaolosta.

8 §

Ajoluvan sisältö

Peruskurssin ja sitä vastaavan hyväksytyin kokeen perustella saa ADR-ajoluvan 1 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa tarkoitettujen vaarallisten aineiden kuljetuksiin.

Peruskurssin ja säiliökurssin sekä niitä vastaavan hyväksytyin kokeen perusteella saa ADR-ajoluvan 1 § 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettujen vaarallisten aineiden kuljetuksiin.

10 §

Ajoluvan uudistaminen

ADR-ajoluvan voimassaoloa voidaan jat-

kaa viidellä vuodella, jos hakija täyttää ajoluvan myöntämisen ehtona olevat vaatimukset sekä on osallistunut aikaisintaan ajoluvan voimassaolon päättymistä edeltävän 12 kuukauden aikana täydennyskursille ja suorittanut hyväksyttävästi sitä vastaavan kokeen.

11 §

Ajoluvan peruuttaminen

Poliisi tai ajolupakoulutuksen valvoja voi peruuttaa myönnetyn ajoluvan määräajaksi tai toistaiseksi, jos sen haltija ei enää täytä ajoluvan saamisen edellytyksiä, tai häntä ei henkilökohtaisten ominaisuuksiensa takia voida pitää sopivana kuljettamaan vaarallisia aineita. Ennen ajoluvan palauttamista poliisi tai ajolupakoulutuksen valvoja voi määrätä ajoluvan haltijan osallistumaan täydennyskursille tai ajolupakokeeseen.

13 §

Ajoluvan malli

ADR-ajolupa on väriltään oranssi ja se kirjoitetaan suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. Ajolupa on vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin (94/55/EY) liitteen B lisäyksen B.6 mallin mukainen.

18 §

Tarkemmat määräykset

Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa asianomainen ministeriö.

Asianomainen ministeriö voi tarvittaessa antaa ajoneuvohallintokeskukselle oikeuden myöntää kuljettajalle yksittäistapauksessa poikkeuksia tämän asetuksen ajolupaa koskevista ehdoista.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Tämän asetuksen mukaista ADR-ajolupakoulutusta varten tulee koulutusluvan haltijan hakea lupaansa kirjallisesti täydennystä tämän asetuksen edellyttämässä laajuudessa.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa suoritettun VAK-ajolupaan tähtäävän peruskurssin, säiliökurssin ja täydennyskurssin perus-

teella voidaan 1 päivään heinäkuuta 1997 myöntää tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisia VAK-ajolupia, jos hakija on suorittanut ajolupakokeen hyväksyttävästi viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 1997.

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti ennen 1 päivää heinäkuuta 1997 suoritettu ADR-ajolupaan tähtäävä peruskurssi, säiliökurssi tai täydennyskurssi ja sitä vastaava ajolupakoe vastaavat 1 päivään tammikuuta 1998 tämän asetuksen mukaista samannimistä kurssia ja sitä vastaavaa ajolupakoetta.

Ennen 1 päivää tammikuuta 1995 myönnetyt VAK-ajoluvat ovat voimassa luvassa tar-

koitetussa laajuudessa vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain 26 §:ssä säädetyn ajan. ADR-ajoluvat ja 31 päivän joulukuuta 1994 jälkeen myönnetyt VAK-ajoluvat ovat voimassa luvassa tarkoitettussa laajuudessa luvassa mainitun voimassaoloajan.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan myönnetyt VAK- ja ADR-ajoluvat sekä 3 momentin nojalla myönnettävät VAK-ajoluvat voidaan uudistaa ADR-ajoluvaksi tämän asetuksen ajoluvan uudistamista koskevien säännösten mukaisesti.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1052

Asetus**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Sosiaali- ja terveystieteiden ministerin esittelystä
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 8 päivänä joulukuuta 1978 annetun asetuksen (940/1978) 1 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1365/1995, seuraavasti:

1 §

Sosiaaliturvamaksun suuruus 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1997 välisenä aikana työntekijälle suoritetun ennakkipidätyksen alaisen palkan määrästä on:

1) yksityisellä työnantajalla ja valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/1987) tarkoitetulla valtion liikelaitoksella:

a) 4,00 prosenttia;

b) 5,60 prosenttia, jos liiketoimintaa harjoittavan työnantajan, joka on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa, tai tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun liiketoimintaa harjoittavan elinkeinoyhtymän vuodelta 1995 toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on suurempi kuin 300 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia samana verovuonna maksettuista palkoista; tai

c) 6,50 prosenttia, jos b alakohdassa tar-

koitettujen poistojen määrä on suurempi kuin 300 000 markkaa ja samalla yli 30 prosenttia sanottuna aikana maksetuista palkoista;

2) kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 4,75 prosenttia;

3) valtiolla ja sen muulla laitoksella kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitetulla liikelaitoksella sekä Ahvenanmaan maakunnalla 6,80 prosenttia; ja

4) evankelis-luterilaisella kirkolla, sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä sekä ortodoksiselta kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 10,80 prosenttia.

Jos työnantajan tilikausi ei ole päättynyt vuonna 1995, käytetään yksityisen työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruutta määrättäessä vuoden 1994 verotusta varten annetun veroilmoituksen tietoja sekä vastaavana aikana maksettuja palkkoja.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveystieteiden ministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 1053

Asetus

työehtosopimuslaissa tarkoitettujen hyvityssakkojen enimmäismäärien tarkistamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Työministerin esittelystä säädetään 7 päivänä kesäkuuta 1946 annetun työehtosopimuslain (436/46) 13 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on 7 päivänä syyskuuta 1984 annetussa laissa (660/84):

1 §

Työehtosopimuslain 7 §:n 1 momentissa säädettyjen hyvityssakkojen enimmäismäärät ovat rahan arvon muutosta vastaavasti 134 000 ja 1 300 markkaa.

Työehtosopimuslain 9 §:n 1 momentissa säädetty hyvityssakon enimmäismäärä tarkistetaan rahan arvon muutosta vastaavasti 134 000 markaksi.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Tällä asetuksella kumotaan työehtosopimuslaissa tarkoitettujen hyvityssakkojen enimmäismäärien tarkistamisesta 7 päivänä joulukuuta 1993 annettu asetus (1274/93).

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1054

Asetus**valtion asuntorahastosta annetun asetuksen 1 ja 15 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Ympäristöministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan valtion asuntorahastosta 30 päivänä huhtikuuta 1993 annetun asetuksen (401/1993) 1 ja 15 § seuraavasti:

1 §

Valtioneuvosto asettaa enintään neljäksi vuodeksi kerrallaan valtion asuntorahaston johtokunnan.

Johtokuntaan kuuluu enintään yhdeksän jäsentä, joista yksi on viraston henkilöstön keskuudestaan valitsema. Valtioneuvosto määrää yhden jäsenen puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi.

Ympäristöministeriö vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

15 §

Valtion asuntorahastosta annetun lain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa asuntorahaston nimen kirjoittaa johtokunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja yhdessä johtokunnan muun jäsenen tai ylijohtajan kanssa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Sinikka Mönkäre*